

ಬ್ಯಾಡ್ ಅಂಡ್ ದ ಅಗ್ನಿ' ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ಚಿತ್ರರಸಿಕರಿಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದು.

1848ರ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ಗೋಲ್ಡ್ ರಶ್ ಗೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ 1851ರಲ್ಲಿ 'ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ ಗೋಲ್ಡ್ ರಶ್'ನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಚಿನ್ನದ ಶೋಧನೆಗೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಿಂದ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾವು ತನ್ನಲ್ಲೂ ಚಿನ್ನದ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿತು. ಹಾಗೆ ಶೋಧಿಸಿದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ಹಾಗೂ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿತು.

ಚಿನ್ನದ ಶೋಧನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಜನಬಲಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಗಡೀಪಾರಾದ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಗಡೀಪಾರಾದ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಗೂಡಾಗಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು.

ನಮ್ಮದು ಚಿನ್ನದ ಜನರ, ಚಿನ್ನದ ನಾಡು

ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಡುಕರ, ಅಪರಾಧಿಗಳ ಕೈವಾಡವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಚಿನ್ನದ ಕತೆ ರೋಮಾಂಚನ ಉಂಟುಮಾಡುವಂಥದ್ದು. ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಋಷಿಗಳು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಅವರ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಂದಿನ ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಸಾಧನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ. ಅವರು ದ್ರವ್ಯಾರಾಧಿಸಿದರಾದರೂ, ಇತರ ಅನೇಕ ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಆಗ ನಡೆದ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇದ್ದವು. ಇವು ಕವಿಪುಂಜರಾದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ವ್ಯಾಸರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಋಷಿಗಳೆಂದೇ ಗೌರವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಲೋಹತಂತ್ರಜ್ಞರಾದ ಆರ್.ಕೆ. ದುಬೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ, ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸೂಕ್ತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

ಅಥರ್ವವೇದವನ್ನು (12-1-6) ಪಠಿಸಲಿಸಿದರೆ ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದಿನವರ ಜ್ಞಾನವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೂಕವಿಸ್ಮಿತರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ! ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಿರಣ್ಯವಕ್ಷ, ಅಂದರೆ 'ಭೂಮಿಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ' ಎಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ 'ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ದೊರೆಯುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಚಿನ್ನವು ನದಿಯ ಎರಡು ತೀರಗಳಲ್ಲೂ ನದೀಪಾತ್ರದಲ್ಲೂ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೂ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಯ ಒಳಗೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಥರ್ವವೇದದ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 4500-1500 ವರ್ಷಗಳು.

ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ (8-2-18) 'ಶುಭ್ರವಾದ ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ದಡಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವು ಅಡಕವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಋಗ್ವೇದದ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ. ಪೂ. 4500 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹಿಂದೆ. ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ನದಿ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೆಕ್ಕಲು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅದು ದಾಖಲಾಗಿದೆ.

ಬೌದ್ಧ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ 'ಅಂಗುತ್ತರ ನಿಕಾಯ' ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗ್ರಂಥವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಜೀವನಾನುಭವಗಳ, ಮಾನವನು ಸುಖವಾಗಿರಲು - ದುಖದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲು ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಗಳು ದಾಖಲಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 500-300 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ (3.10.10) ಮೆಕ್ಕಲು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನದಿ ಪಾತ್ರದ ನೀರನ್ನು ಬಗ್ಗಡ ಮಾಡಿ ಹೇಗೆ ಜರಡಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ ಅಷ್ಟು ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಹಾಭಾರತದ ದ್ರೋಣ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ (68 - 11) ಜಂಬೂ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಜಂಬೂನದ ಅಂದರೆ ಜಂಬೂ ನದಿಯ ಉತ್ತಾದನೆಯಾದ ಚಿನ್ನವು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಶಾಂತಿ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ (29.26) ಮಹಾರಾಜನಾದ ಸುಹೋತ್ರನ ರಾಜ್ಯದ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವು ದೊರಕುತ್ತದೆ.

'ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ವಸುಮತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ನದಿಗಳಿಗೆ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾವತಿ, ಕಾಂಚಿನಾಕ್ಷಿ, ಹಿರಣ್ಯಸ್ತಂದವಾಹ, ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಇವೆ. ಅವನ್ನು ಹೇಗೆ ಶೇಖರಿಸುವುದು ಎನ್ನುವ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರು, ಮೇಧಾವಿಗಳು ಆಗ ಇದ್ದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನದಿಗಳ ಮೆಕ್ಕಲು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಬಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಚಿನ್ನದ ರೇಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಅವು ಅನೇಕ ಪರ್ವತಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದರೆ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ದ್ರವರೂಪದ ಚಿನ್ನ. ಇಂಥ ಉಲ್ಲೇಖವು ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲ. ಕೌಟಿಲ್ಯನ 'ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ'ದಲ್ಲಿ ದ್ರವಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು 'ರಸವಿಧಿ' ಎಂದು ಕರೆದು, ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅದು ಕರಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕುತೂಹಲದ ವಿಚಾರವು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ (2.52.2-4) ದೊರಕುತ್ತದೆ. ರಾಜಸೂಯೆಯಾಗದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಿಪ್ಪಲಿಕ ಜಾತರೂಪಂ ಅಂದರೆ ಇರುವೆಗಳ (ಗೆದ್ದಲ) ಹುತ್ತದಿಂದ ಶೇಖರಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಹುಡಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ರಾಜರು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ!

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 3000 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹಿಂದೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. 'ಜಿಯಲಾಜಿಕಲ್ ಸರ್ವೆ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ'ದವರು ನಡೆಸಿದ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆದು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮೈಸೂರಿನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟ, ಕೆಂಪಿನಕೋಟೆ, ಮುಂತಾದುವು, ಗದಗ ಹಾಗೂ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ರಾಯಚೂರಿನ ಹಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಮಸ್ಸಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ದೊರಕಿದ

ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆ